

melser, kan anmode Kommissionen om bemyndigelse til af statsborgere fra de andre medlemsstater at kræve dokumentation for, at de er kvalificerede til at udøve erhvervet i hjemlandet. Sådant bemyndigelse kan dog kun meddeles for et begrænset tidsrum og kun for så vidt angår nærmere angivne former for erhvervsvirksomhed (artikel 3).

III. Forskrifter om etablering og tjenesteydelser inden for landbrug, skovbrug og fiskeri

Den danske regering har over for de nedenfor omtalte direktiver taget forbehold om, at de ikke skal træde i kraft for Danmark før efter overgangsperiodens udløb.

Rådsdirektiv af 2. april 1963 nr. 63/261/EØF om de nærmere regler for virkeliggørelse af retten til frit at etablere sig inden for landbruget på en medlemsstats territorium for andre af fællesskabets landes statsborgere, der har arbejdet i to år uden afbrydelse som lønmodtager inden for landbruget i denne medlemsstat.

Direktivet åbner mulighed for, at et andet medlemslands statsborgere, der i to år har arbejdet inden for landbruget i et medlemsland, frit kan etablere sig som landbrugere i dette andet medlemsland (artikel 1). Kravet om to års arbejde præciseres i denne og den følgende artikel således, at arbejdet skal udføres i henhold til en tjenstekontrakt og falde i en samlet periode, således at der angives grænser for omfanget af ferie, sygedage etc. Endvidere skal arbejdet udføres på en virksomhed inden for landbruget, hvilke virksomhedstyper er løst opregnede i artikel 3. Artiklen henviser til de i FN's standardnomenklatur (CITI) som landbrug anførte virksomhedstyper. Denne opregning strider ikke mod den almindelige danske opfattelse af landbrug.

Ved anden medlemsstats statsborgers etablering som selvstændig landbruger skal gælde samme regler som for værtslandets egne statsborgere, for så vidt angår erhvervs- og besiddelsesformen, mulighed for at opnå kredit, støtte og deltagelse i kooperative sammenslutninger (artikel 4). Etableringen må ikke være betinget af forudgående tilladelse. Den person, der ønsker at etablere sig som selvstændig landbruger, skal blot give meddelelse herom til en kompetent myndighed i værtslandet. Såfremt denne vil hindre etableringen og for ek-

sempel bestrider, at de i artiklerne 1 til 3 anførte betingelser er opfyldt, skal den inden to måneder meddele dette til den etablerende, der på sin side skal have ret til at gøre indsigelser herimod (artikel 5). Efter artikel 6, stykke 1, må etableringsadgang ikke fordrejes gennem støtte til den etablerende fra den medlemsstat, hvori han har statsborgerskab, dog skal det ifølge artikel 6, stykke 2, være tilladt at yde hjælp til selve den fysiske flytning.

Rådsdirektiv af 2. april 1963 nr. 63/262/EØF om de nærmere regler for virkeliggørelsen af retten til frit at etablere sig på landbrugsejendomme, der i over to år har været forladte eller ude af drift.

Ifølge dette direktiv bør det tillades landbrugere fra én medlemsstat at etablere sig som selvstændige landbrugere på landbrugsejendomme i en anden medlemsstat, når de pågældende ejendomme har været forladt eller ude af drift i mere end to år. Hvorvidt en ejendom er forladt eller ude af drift, fastlægges i artikel 2. Det er uden betydning, om der findes landbrugsbygninger på ejendommen. De landbrug, der er omfattet af direktivet, er efter artikel 3 de samme som anført i direktivet om etablering efter 2 års arbejde; tilsvarende gælder bestemmelser om etableringsform, mulighed for indsigelser og forbud mod støtte, der kan fordreje etableringsadgangen.

Rådsdirektiv nr. 67/530/EØF af 25. juli 1967 om retten for en medlemsstats landbrugere, der har etableret sig i en anden medlemsstat, til at flytte fra en bedrift til en anden

Direktivet giver en medlemsstats landbrugere, der har etableret sig i en anden medlemsstat, ret til at flytte fra en bedrift til en anden.

Rådsdirektiv nr. 67/531/EØF af 25. juli 1967 om anvendelsen af medlemsstaters lovgivning med hensyn til landbrugsmæssige forpagtningskontrakter på landbrugere, der er statsborgere i andre medlemsstater.

De landbrugere, der har etableret sig i henhold til direktiverne af 2. og 20. april 1963, skal også for så vidt angår muligheden for at indgå forpagtningskontrakter være ligestillede med værtslandets egne statsborgere. For statsborgere fra andre medlemslande, der udøver selvstændig landbrugsvirksomhed eller etablerer sig med forpagtning for øje, men som ikke